

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ ΦΕΡΡΥ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΟΥΑΡΟΖΕ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 ΝΤΟΜΕΤΑΞΥ, ο στρατηγός 'Αρμύγκο εξεκο-
 λουθούσε ν' απειθνήν διάφορες ερωτήσεις στο
 λοχαγό Μπαλβέλ. "Επειτα εξέτασε και τους
 άλλους αξιωματικούς. Τότε ο τύραννος του Νέου
 Μεξικού τούς είπε με φωνή απειλητική :
 — "Ακουσα τις εξηγήσεις σας... Αίριο θα
 μάθω αν είναι αληθινές!.. Αυστία σ' αυτόν
 που θέλησε να μ' εξουθενήσει...
 Και ο στρατηγός διάταξε τους στρατιώτες
 του να ξαναπάνε τους αξιωματικούς στο Σάν
 Μιγκουέλ, όπου θα τους αναζητούνε την απόφασή
 του για την τύχη τους..."

Ο ΒΟΥΑΡΟΖΕ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

"Όταν ο Βουαροζέ άρνήθηκε ν' άφοπλιστή από το λοχαγό Σα-
 λαζάρ, το έκανε αυτό, όχι μόνο, γιατί ήθελε, άουθύνοντας τα προσ-
 βλητικά του λόγια, αλλά και γιατί ήθελε να διατηρήσει την έλευθε-
 ρία του. Ήθελε να ειδοποιήσει το καράβι του στρατηγού Μάζ
 Λόντ για τις παρήκες που τού είχε στήσει ο 'Αρμύγκο και να τó
 έμποδίσω να πάει σ' αυτές."

"Ο Βουαροζέ είχε προηγηθή άρκετά τών δραγόνων που έστειλε ο
 Σαλαζάρ για να τόν καταδιώξουν, και θα τούς έφερνε όριστικά, αν
 δεν τού συνέβαινε μια μοιραία περιπέτεια."

Τό άλλοτό του στην όρμη του δεν είδε μερικά πέτρες που ήσαν
 σωριασμένες στό δρόμο και, πέφτοντας πάνω τους, σωριάστηκε κά-
 τω. "Ο Βουαροζέ δεν έπαθε τίποτε, αλλά είδε με μανία ότι τό ήπι-
 οθύριό του είχε σπάσει τό ένα του πόδι, πράγμα που δεν τού επέτρε-
 πε να συνεχίσει τό δρόμο του."

Τότε οι Μεξικανοί δραγόνοι έτρεξαν και περιζύκλωσαν τό γεν-
 ναιο κνημό, ο όποιος έλαβε στάσι άμύνες."

"Επειτα από μια ήρωική αντίσταση, κατά την όποία έθεσε εκτός
 μάχης τέσσερες άπ' τούς άντιπάλους του, ο γενναίος κνημό, πλη-
 γμονένος έλαφρά στό χέρι, άναγκάστηκε να παραδοθή."

"Λιούσος οι δραγόνοι τόν έδεσαν γερά και τόν πέταξαν σ' ένα
 άβυσσο. "Επειτα τόν ώδήγησαν στη Λά Γκουέστα και στό Σάν Μι-
 γουέλ."

Την έπομένη του δραματικού αυτού επεισοδίου, ο Πέλε και ή Ρο-
 ζάριο έφταναν στη Λά Γκουέστα. "Εξεί όπως με άπερίγραπτη άγώ-
 νια έψαθαν τη σύλληψη του Βουαροζέ και τόν συντρόφον του. "Αιέ-
 σως τότε, χωρίς να χάνουν ούτε στιγ-
 μή, ξεκίνησαν για τό Σάν Μιγκουέλ,
 άναπομονώντας να μάθουν νεότερα για
 την τύχη του γενναίου κνημό."

"Ο Βουαροζέ βρισκόταν τώρα φυλα-
 κισμένος σε μια στενή και σκοτεινή
 κάμαρη τών στρατιόνων του Σάν Μι-
 γουέλ. Είπε πολύ δύσκολο να περι-
 γράψουμε τόν έξουτελισμό και τόν πό-
 νο που έννοιθε ο θρυλιζός ζεις τών
 δασών, βλέποντας τόν ένατό του αλ-
 γυάλωτο τών Μεξικανών."

Τόσο ήταν ο σπαραγμός του, ώστε
 δεν έννοιθε καθόλου τόν πόνο της
 πληγής του."

Καθώς ο Βουαροζέ ήταν βυθισμένος
 στις σκέψεις του, ένας άνδρας μπή-
 κε τή νύχτα μέσα στό κελλί του, στό
 άντίκρουσμα του όποιου άναγκάστηκε."

"Ο άνδρας αυτός δεν ήταν άλλος
 από τό στρατηγό 'Αρμύγκο."

"Ο στρατιώτης που είχε άνοξει την
 πόρτα, άποσύθηκε άμέσως κι' οι δύο
 άντρες, επί μερικά στιγμές, κινταζόν-
 τουσιν σιωπηλοί."

Συγχρόνως ή φυσιογνωμία τους έ-
 ξέφραξαν ένα άισθημα μοιβαίας έχ-
 θρότητας."

Τέλος, ο 'Αρμύγκο κάθισε και είπε
 στό Βουαροζέ :

— "Θά θέλετε βέβαια να μάθετε γι-
 ατί ήρθε εδώ... "Ε, λοιπόν, άκούστε με... "Αξίστε να τουρκεισθήτε άμέ-
 σως για πολλούς λόγους και, γιατί με-
 ταξύ τών άλλων, πληρώσατε και σκοτώ-
 σατε τέσσερες Μεξικανούς στρατιώτες..."

— "Και άπορώ μάλιστα, έπρόσθεσε

είθονικά ο Βουαροζέ, πώς δεν έπωφεληθήκατε της ευκαιρίας αυτής για
 ν' άλλάγατε από έναν άνδρα που ξέρετε μερικά δυσάρεστα για
 σας περιστατικά της ζωής σας."

— "Μη λέτε ούτε λέξι παραπάνω! φώναξε άπότομα ο 'Αρμύγκο,
 ο όποιος έγινε κατακόκκινος. Μη με κάνετε να χάσω την καλύτερή μου
 πού θέλω να σας δείξω... Μου είναι τόσο δύσκολο να τή διατηρήσω
 μπροστά στις σιωφαντίες σας..."

— "Ξέρετε καλά ότι δεν σας σιωφαντώ. φώναξε με περιφρόνηση
 ο Βουαροζέ. "Όταν είσατε άξία ύπολογαγός κι' έγινε επανάστα-
 ση στό Γουάιας, κατασφύσατε τό δημόσιο ταμείο και κρατήσατε για
 λογαριασμό σας δεκαπέντε χιλιάδες πίστρα... "Επειτα διαδόσατε ό-
 τι δεν βρήκατε τίποτε..."

— "Ψέμματα! σιωφαντίες! ούφιαζε ο 'Αρμύγκο έξαλλος.
 "Ο Βουαροζέ σταύρωσε τά χέρια του και κίτταξε περιφρονητικά
 τό σιωμηλητή του."

Μιά σιωπή βαθεία άπλώθηκε για μια στιγμή μεταξύ τών.
 "Επειτα, με φωνή που προσπάθησε να την κάνει γαλήνια, ο στρα-
 τηγός είπε :

— "Ας αφήσουμε τό παρελθόν... Καθώς σας είπα, θα μπορούσα
 να σας τουρκίσω... Μά δεν τό θέλησα, ούτε τό θέλω άκόμα... όπό
 έναν άνω δρο..."

— "Πούν όρο; ρώτησε ψυχρά ο Βουαροζέ."

— "Αποκαλύψατέ μου τόν πραγματικό σκοπό της άποστολής του
 στρατηγού Μάζ Λόντ και θα σας χαρίσω τή ζωή..."

Με τά μάτια κερκικμένα στό Βουαροζέ, ο 'Αρμύγκο περίμενε την
 απάντησή του... Τότε, χωρίς να διατάση καθόλου ο γενναίος κνημό, ά-
 πάντησε άβήρωχα :

— "Κά φανταστήκατε ότι θα μπορούσα να προδώσω ένα μυστικό
 που τό έμπιστεύθηκαν στην τιμή μου, αν παραδεχτούμε ότι ύπάρχει
 ένα τέτοιο μυστικό... Μά έτσι είσατε έσως οι τύρανοι... "Υποψι-
 αζόσατε τά πάντα!.. Πάντως, εγώ δεν έχω να σας άποκαλύψω
 τίποτε!.."

Και ο Βουαροζέ, προφέροντας αυτά τά λόγια, κίτταξε πάλι περι-
 φρονητικά τόν στρατηγό."

"Τότε ο 'Αρμύγκο τού είπε :
 — "Σεφθήτε τόν όρο που σας ζήτησα. "Αν ως την άνατολή του
 ήλιου δεν τόν έξετήτε, θα τουρκεισθήτε..."

Και έφυγε, αφήνοντας τό Βουαροζέ μόνο."

"Αφήσαμε τή Ροζάριο και τόν Πέλε να κλπάζουν προς τό Σάν
 Μιγκουέλ. "Υπολόγιζαν να φτάσουν εκεί κατά τά χαράματα."

"Ο Βουαροζέ σταύρωσε περιφρονητικά τά χέρια του..."

"Η νύχτα ήταν κατακόκκινη και χι-
 λιάδες άστρων έλαμπαν στόν ούρανό.
 Μά οι δύο ταξιδιώτες δεν είχαν καμ-
 μία διάθεση να θανατώσουν την μαγεία
 της φάσεως. Θλιβερά προαισθήματα
 τούς βασάνιζαν. "Η ίδια άνησυχία για
 την τύχη του Βουαροζέ έσφιγγε τις
 καρδιές τους. "Ο Πέλε όστόσο προσ-
 παθούσε να φάνετα ήρεμος για να
 μην τρομάξει περισσότερο τή Ροζάριο."

— "Όσο καλύτερος κι' αν είναι αυ-
 τός ο κροθυγός ο 'Αρμύγκο, έλεγε,
 δεν θα τολμήσει να θανατώσει τούς ά-
 πεσταλμένους του Τεζάρ, που συνέλα-
 θε ο λοχαγός Σαλαζάρ."

— "Λημονάς, φίλε μου, τού άπάν-
 τησε ή Ροζάριο, ότι ο Βουαροζέ ξέρε
 ένα μεγάλο μυστικό της ζωής του 'Αρ-
 μύγκο κι' ότι ο άμοχαρής αυτός στρα-
 τηγός θα έπωφεληθή της ευκαιρίας να
 τόν εκδικηθή!"

"Ο Πέλε δεν άγνοούσε τίποτε κι'
 αυτό άκριβώς τόν άνησιγούσε περισσό-
 τερο."

— Πάντως, ως μιν άπελπίσαστε,
 έλεγε στη Ροζάριο, "Έχε έμπιστοσύνη
 στό Θεό."

— "Θά ήθελα να έχω την έμπιστο-
 σύνη αυτή. Πέλε, με μανία προαισθή-
 ματα με βασανίζουν."

— "Ο Βουαροζέ βρήκατε άλλοτε σε
 κρισιμώτερη θέση και τόν έσωσα εγώ!"
 είπε ο Πέλε. "Θά τή καταφέρω λοιπόν
 και σήμερα να κάνω τό ίδιο..."

— "Ο Θεός να δώσει..."
 — "Τό σπουδαίο είναι να μάθουμε που
 τόν ώδήγησαν, στό Σάν Μιγκουέλ..."

(Ακολουθεί)